

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 33, 2017

Nummer 33, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2540](#) 03-10-2017

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4178](#) 03-10-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:3783](#) 20-09-2017

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5079](#) 09-10-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:11127](#) 29-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:5029](#) 28-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:5005](#) 27-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:5008](#) 27-09-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:3743](#) 19-09-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7406](#) 15-09-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7084](#) 14-09-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:3564](#) 14-09-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7055](#) 07-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:5167](#) 02-08-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:6920](#) 21-07-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:7911](#) 30-05-2017

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3325](#) 27-09-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3270](#) 22-09-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 05-10-2017

Abele v. Letland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 03-10-2017

Tikhomirova v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 03-10-2017

Shevtsova v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 03-10-2017

D.M.D. v. Roemenië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 03-10-2017

Mishina v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 25-08-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 05-10-2017

Ostrovenecs v. Letland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

***Rectificatie uitzending EenVandaag ‘monster van Leersum’.
Gevorderde voorschot immateriële schadevergoeding afgewezen
wegens onvoldoende onderbouwing.***

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5079

Zaaknummer: C/16/444861 / KL ZA 17-308

Rechters: J.A. Schuman

Advocaten: B.E.J.M. Tomlow en H.A.J.M. van Kaam

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Ostrovenecs v. Letland

Ostrovenecs v. Letland. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling om bekentenis los te krijgen en onvoldoende onderzoek naar die mishandeling.

Nikita Ostrovenecs stelt te zijn mishandeld door agenten die de gedetineerden begeleiden. Ostrovenecs werd verdacht van moord en vernieling van eigendom. Na enkele hoorzittingen in mei 2010 en nadat hij gedeeltelijk had bekend, is hij veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf. De Supreme Court heeft de straf verlaagd tot negen en een half jaar. Ostrovenecs stelt dat hij op de dagen van de zittingen is beledigd en aangevallen in de kelder van de Riga Regional Court door agenten die gedetineerden begeleiden zodat hij zou bekennen. Ze hebben gedreigd hem te vermoorden als hij niet zou bekennen. Daarnaast hebben ze hem geslagen. Tijdens de hoorzitting op 25 mei 2010 heeft hij bekend, zonder dat hij zijn raadsman had geraadpleegd. Op een latere hoorzitting, op 28 mei 2010, nadat hij met zijn raadsman had gesproken en nadat zijn moeder en zijn raadsman klachten hadden ingediend over de mishandeling, heeft hij aangegeven dat hij gedeeltelijk schuldig was, stellende dat hij heeft bekend omdat hij was aangevallen. In juni 2010 is een intern onderzoek gestart naar de vermeende mishandeling. Nadat het medisch dossier van Ostrovenecs was bekeken en zestien officieren een verklaring hadden afgelegd, is besloten niet strafrechtelijk te vervolgen, omdat er geen informatie was waaruit volgende dat een mishandeling had plaatsgevonden. Daarna volgden nog andere weigeringen om een strafrechtelijk onderzoek te starten. Desondanks is uiteindelijk in februari 2012 een strafrechtelijk onderzoek gestart, dat in juli 2012 is beëindigd, omdat er geen feiten bekend waren die wezen op een mishandeling. Uiteindelijk beroept Ostrovenecs zich bij het EHRM op schending van artikel 3 EVRM, stellende dat hij is mishandeld door agenten die de gedetineerden begeleiden en dat geen zorgvuldig onderzoek is gedaan naar aanleiding van zijn beschuldigingen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Letland tot betaling van een bedrag van € 8.000 aan immateriële schadevergoeding en € 1.210 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 05-10-2017

Zaaknummer: 36043/13

RECHTSPRAAK

Abele v. Letland

Abele v. Letland. Schending van artikel 3 EVRM in verband met de leefomstandigheden in de gevangenis van een dove gevangene die niet kan praten.

Abele is sinds zijn geboorte doof en kan niet praten. Daarnaast heeft hij een beperkte kennis van gebarentaal. Hij is gecategoriseerd als categorie 2 gehandicapte. In mei 2009 is Abele veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf voor moord. Hij is verbleven in verschillende te drukke gevangeniszellen en er waren weinig mogelijkheden in de gevangenis voor mensen zoals Abele. Bovendien kon hij nauwelijks tot niet communiceren met de andere gevangenen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Letland tot betaling van een bedrag van € 7.500 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 05-10-2017

Zaaknummer: 60429/12 , 72760/12

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte wordt veroordeeld voor seksueel misbruik van en ontucht met twee van zijn nichtjes, die toen de handelingen begonnen nog maar anderhalf à twee jaar oud waren. Verdachte wordt tevens veroordeeld voor ontucht met de destijds zesjarige dochter van zijn vriendin. In hoger beroep hebben (de wettelijk vertegenwoordigers van) de slachtoffers zich opnieuw gevoegd voor de vorderingen.

Verdachte wordt veroordeeld voor seksueel misbruik van en ontucht met twee van zijn nichtjes, die toen de handelingen begonnen nog maar anderhalf à twee jaar oud waren. Verdachte wordt tevens veroordeeld voor ontucht met de destijds zesjarige dochter van zijn vriendin. In hoger beroep hebben (de wettelijk vertegenwoordigers van) de slachtoffers zich opnieuw gevoegd voor de vorderingen. Slachtoffer I vordert een immateriële schadevergoeding van € 10.000. In deze vordering wordt onderscheid gemaakt tussen schade opgelopen door een schending van de lichamelijke integriteit en de schade opgelopen door een schending van het recht op privacy (€ 2.000). Het hof overweegt dat de schade met betrekking tot de schending van de lichamelijke integriteit voldoende is vast komen te staan. Dit kan niet worden gezegd over de schade door de schending van privacy. De door de ouders aangegeven angst dat verdachte de gemaakte opnames van het misbruik zal verspreiden, is onvoldoende voor de toewijzing van dit deel van de vordering. De andere slachtoffers krijgen € 8.000 en € 3.000 aan immateriële schadevergoeding toegewezen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 03-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4178

Zaaknummer: 20-003253-16

Rechters: P.J. Hödl, A.J.M. van Gink en J.J.M. Gielen-Winkster

Wetsartikelen: 244 Sr, 247 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Shevtsova v. Rusland

Shevtsova v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling door politieagenten waarna geen strafrechtelijk onderzoek is gestart.

Lyubov Shevtsova stelt te zijn mishandeld gedurende een conflict met twee politieagenten. Op 6 november 2001 hebben de politieagenten het huis van haar broer doorzocht, omdat zij op zoek waren naar de zoon van haar zus, die werd verdacht van het plegen van een misdrijf. Omdat haar zus dronken was, vertelde Shevtsova de politieagenten dat de zoon van haar zus niet aanwezig was. De politieagenten hebben Shevtsova een bevel overhandigd voor de zoon van haar zus waarin deze werd gesommeerd op het politiebureau te verschijnen. Zij stelt dat zij de politieagenten vervolgens heeft gevraagd te vertrekken, maar dat de agenten haar toen hebben beledigd en haar bij haar hand hebben gepakt, zodat zij van het trapje bij de ingang zou vallen. De partner van haar zus heeft ingegrepen, maar is vervolgens zelf mishandeld en daarna geboeid en meegenomen naar het politiebureau. Shevtsova is zelf niet gearresteerd. Volgens de regering heeft Shevtsova zich agressief gedragen tegenover de politieagenten en heeft zij hen beledigd. Ook zou zij het bevel hebben verscheurd en in het gezicht van de politieagenten hebben gegooid die haar hebben gevraagd mee te gaan naar het politiebureau om een formulier in te vullen omtrent het beledigen van een ambtenaar in functie. Na het incident is Shevtsova naar de afdeling traumatologie van het Avtozavodskiy district van Nizhniy Novgorod gegaan waar zij een medisch document heeft gekregen ten aanzien van de wond boven haar wenkbrauw. Op 9 november 2001 heeft de forensisch arts ook die wond genoteerd, maar ook andere schrammen en hematomen op verschillende plekken op het lichaam van Shevtsova. Shevtsova heeft op 8 november 2001 aangifte gedaan, stellende dat zij letsel heeft bekomen als gevolg van een mishandeling door de twee politieagenten. Tussen 2001 en 2009 zijn verschillende beslissingen genomen, inhoudende dat geen strafrechtelijk onderzoek zou worden gestart. Het beroep van Shevtsova bij de Avtozavodskiy District Court of Nizhniy Novgorod en de Nizhniy Novgorod Regional Court is afgewezen. Shevtsova is niet vervolgd voor het beledigen van een ambtenaar in functie. Shevtsova stelt dat zij is mishandeld door de politieagenten en stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM stelt haar in het gelijk. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 19.500 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 03-10-2017

Zaaknummer: 36620/07

RECHTSPRAAK

Mishina v. Rusland

Mishina v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar omstandigheden van overlijden.

De zaak heeft betrekking op het onderzoek naar de omstandigheden van overlijden van de zoon van Rimma Mishina en de duur van dat onderzoek. Op 17 november 2005 is haar zoon dood gevonden in zijn flat. Uit het forensisch-medisch rapport volgt dat de dood is veroorzaakt door een acute morfinevergiftiging door parenterale toediening. De zoon had twee injectietekens op zijn rechterarm. Daarnaast is de aanwezigheid van ethylalcohol en morfine in zijn bloed vastgesteld, in hoeveelheden die corresponderen met een staat van acute vergiftiging. Op 19 november 2005 is geweigerd een strafrechtelijk onderzoek te starten, omdat de dood niet door geweld zou zijn veroorzaakt. Mishina is tegen die beslissing in beroep gegaan stellende dat het eerdere onderzoek oppervlakkig was. Ze stelde dat haar zoon geen drugsverslaafde was en dat hij, aangezien hij niet linkshandig was, niet in staat zou zijn zichzelf in zijn rechterarm te injecteren. Zij stelde derhalve dat zijn dood is veroorzaakt door een opzettelijke daad van een derde. Het onderzoek is vervolgens heropend en toen op verschillende momenten niet voortgezet. Op 28 februari 2011 is een strafrechtelijk onderzoek naar moord geopend. Uiteindelijk is besloten dit onderzoek te beëindigen, maar Mishina is daarvan niet op de hoogte gesteld. Mishina stelt dat zij tot 10 mei 2012 geen toegang heeft gehad tot het dossier. Mishina stelt dat het onderzoek naar de dood van haar zoon niet zorgvuldig is geweest. Zij doet een beroep op artikel 2 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding en een bedrag van € 9.070 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 03-10-2017

Zaaknummer: 30204/08

RECHTSPRAAK

Mensenhandel. Falend middel benadeelde partij over niet-ontvankelijkverklaring deel van de vordering. Oordeel van het hof dat onduidelijkheid bestaat over aantal dagen dat het slachtoffer als prostituee werkte en het aantal klanten dat zij ontving en dat behandeling van de vordering daarom een oneveredigde belasting oplevert, is niet onbegrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2540

Zaaknummer: 16/02372

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

Advocaten: M.D.A. Stam

Wetsartikelen: 81 RO

RECHTSPRAAK

D.M.D. v. Roemenië

D.M.D. v. Roemenië. Schending van artikel 3 EVRM: onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar misbruik. Schending van artikel 6 EVRM: gerecht had ook zonder verzoek van eiser moeten beoordelen dat schadevergoeding had moeten worden toegekend.

In februari 2004 heeft de moeder van eiser de kinderbescherming gebeld om te melden dat haar man hun zoon misbruikte. Tussen maart en juli 2004 heeft zij ook vijfmaal aangifte gedaan bij de politie. Na de vijfde keer is een strafrechtelijk onderzoek gestart. Er zijn zes getuigen gehoord en psychologische rapporten bestudeerd, hetgeen heeft geleid tot een aanklacht tegen de vader in december 2007. De zaak is toen in drie instanties beoordeeld. De Bucharest Court of Appeal oordeelde als laatste dat de vader het kind had misbruikt en heeft een gevangenisstraf van drie jaar opgelegd. Eiser en de officier van justitie klaagden dat geen schadevergoeding is toegekend. De Court of Appeal vond dat de schade niet hoefde te worden onderzocht en dat eiser en de officier bij de lagere gerechten geen schadevergoeding hebben gevraagd. Eiser doet een beroep op artikel 3 EVRM stellende dat de politie, het Openbaar Ministerie en de gerechten onvoldoende zorgvuldig onderzoek hebben gedaan naar het misbruik. Daarnaast stelt eiser dat sprake is van schending van artikel 6 EVRM vanwege de duur van het strafrechtelijke onderzoek en het feit dat geen schadevergoeding is toegekend. Het EHRM oordeelt dat het onderzoek naar de beschuldigingen van misbruik onvoldoende zorgvuldig is geweest, omdat het te lang heeft geduurd en omdat er verschillenden gebreken aan kleven. Derhalve is sprake van een schending van artikel 3 EVRM. Ten aanzien van het beroep op artikel 6 EVRM geldt dat een gerecht dient te onderzoeken of schadevergoeding had moeten worden toegekend wanneer het gaat om een minderjarig slachtoffer dat geen juridische mogelijkheden had, ook zonder verzoek van het slachtoffer. Dat heeft de Court of Appeal ten onrechte nagelaten. Derhalve is ook sprake van een schending van artikel 6 EVRM. Het EHRM veroordeelt Roemenië tot betaling van een bedrag van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding en een bedrag van € 1.326,69 aan proceskosten met betrekking tot de nationale gerechten en een bedrag van € 2.347,50 aan proceskosten met betrekking tot de procedure bij het EHRM.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 03-10-2017

Zaaknummer: 23022/13

RECHTSPRAAK

Tikhomirova v. Rusland

Tikhomirova v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar omstandigheden van overlijden.

De zaak heeft betrekking op het onderzoek naar de omstandigheden van overlijden van de zoon (T.) van Tikhomirova. Op 4 december 2006 is T. ernstig gewond geraakt bij een verkeersongeval waarbij zijn voertuig van de weg is geraakt en tegen een boom terecht is gekomen. Er zaten op dat moment drie mensen in het voertuig. T. is vervoerd naar het ziekenhuis, waar hij op 16 december 2006 is overleden. Op 14 december 2006 is geweigerd een strafrechtelijk onderzoek te starten naar de omstandigheden van het verkeersongeval, aannemend dat T. het voertuig bestuurde en de controle verloor en daardoor verantwoordelijk is voor het ongeval. Op 16 januari 2007 heeft de officier van justitie besloten toch een onderzoek te starten. Op 4 juni 2007 heeft Tikhomirova gevraagd of ook onderzocht kon worden of haar zoon ten tijde van het ongeval het voertuig bestuurde. Op 3 juli 2007 heeft zij geklaagd over de inactiviteit van de onderzoeker, omdat zij nog geen reactie had ontvangen op haar verzoek. Op 13 juli 2007 is aan het licht gekomen dat het onderzoek niet voldoende zorgvuldig was uitgevoerd en dat niet alle omstandigheden van het overlijden waren opgehelderd. Toen heeft de officier van justitie besloten dat aanvullend onderzoek moest worden gedaan. Op 27 augustus 2007 heeft de Serpukhov Municipal Court geoordeeld dat de onderzoekende autoriteiten niet het onderzoek hebben gedaan zoals opgelegd door de officier van justitie in zijn beslissingen van 16 januari en 13 juli 2007 en dat hun inactiviteit onrechtmatig was. Het gerecht heeft geoordeeld dat het onderzoek alsnog moest worden uitgevoerd. Op 21 april 2008 oordeelde de Moscow Regional Court dat de onderzoekende autoriteiten onvoldoende onderzoek hebben verricht. Daarnaast heeft het gerecht geoordeeld dat de autoriteiten een maand later de genomen maatregelen moesten doorgeven. Op 5 maart 2009 is door de onderzoekende autoriteiten geweigerd een strafrechtelijk onderzoek te starten. Op 23 maart 2009 is door het hoofd van de onderzoekscommissie van de Serpukhov Office of the Ministry of the Interior echter toch gevraagd om aanvullend onderzoek. Uit het dossier dat bij het EHRM bekend is, volgt niet dat dit onderzoek verricht is. Tikhomirova stelt dat onvoldoende zorgvuldig onderzoek is gedaan naar de omstandigheden van overlijden van haar zoon. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en

veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding en € 1.040 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 03-10-2017

Zaaknummer: 49626/07

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op de partner van verdachte, terwijl hun drie kinderen zich in de aangrenzende woonkamer bevonden. De twee oudste kinderen krijgen allebei een vergoeding voor shockschade (€ 15.000) toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:11127

Zaaknummer: 09/842453-16

Rechters: Y.J. Wijn Nobel-van Erp, A.M.A. Keulen en N.I.S. Wallet

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een 50-jarige man voor het door zijn schuld veroorzaken van tweedegraads brandwonden bij een 8-jarige jongen. Overwegingen van de rechtbank ten aanzien van verschillende kostenposten (waaronder verplaatste schade).

Het slachtoffer heeft tijdens een campingbezoek tweedegraads brandwonden aan zijn lichaam opgelopen doordat verdachte bio-ethanol in de richting van een vuurkorf gooide, terwijl het slachtoffer daar dichtbij stond. De ouders van het slachtoffer beweren ook schade te hebben geleden, doordat zij hun zoon, die lijdt aan een autismespectrumstoornis, thuis moesten verzorgen in plaats van de verzorging over te laten aan de verpleging in een ziekenhuis. De rechtbank overweegt dat voldoende is vast komen te staan dat de moeder twee weken niet heeft gewerkt om zo voor haar zoon te kunnen zorgen. Het is voldoende aannemelijk gemaakt dat sprake was van het verrichten van werkzaamheden waarvan het in de situatie waarin het slachtoffer verkeerde normaal en gebruikelijk was dat zij zouden worden verricht door professionele, voor hun diensten gehonoreerde hulpverleners. De inkomstenderving van de vader is onvoldoende onderbouwd en een bestudering daarvan zou een onevenredige belasting van het strafproces opleveren. De benadeelde partij wordt in dit deel van de vordering niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:5029

Zaaknummer: 05/720366-16

Rechters: H. Broekhuizen, I.D. Jacobs en M.J. Wasmann

Advocaten: E. Luijendijk

Wetsartikelen: 308 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht. Vermindering immateriële schadevergoeding wegens onduidelijkheid verband psychische klachten met bewezenverklaarde, nu mogelijk sprake is van andere oorzaken van deze klachten.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 27-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:5005

Zaaknummer: 05/740074-17

Rechters: T. Bertens, H.P.M. Kester-Bik en M.F. Gielissen

Advocaten: M.C.J. Fleur

Wetsartikelen: 245 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting. Toewijzing van gehele vordering ter vergoeding van immateriële schade (ad € 2.500), nu het slachtoffer met een terugval in depressieve klachten kampt en zij zich niet meer veilig voelt in haar eigen huis en auto.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 27-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:5008

Zaaknummer: 05/740169-17

Rechters: M.F. Gielissen, H.P.M. Kester-Bik en T. Bertens

Advocaten: A.H.T. de Haas

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Ziektewetuitkering terecht beëindigd, voldoende zorgvuldig onderzoek. Geen sprake van een oneerlijk proces.

Ziektewetuitkering terecht beëindigd. Gezien het beroep van appellante op het arrest *Korošec* is het bestreden besluit stapsgewijs getoetst conform de uitspraak van de Raad, ECLI:NL:CRVB:2017:2226. Voldoende zorgvuldig onderzoek. Geen sprake van een oneerlijk proces. Voldoende medische grondslag. Schadevergoeding toegekend wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 27-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3325

Zaaknummer: 15-2814 ZW

Rechters: J.S. van der Kolk

Advocaten: B.C.F. Kramer en A. Anandbahadoer

RECHTSPRAAK

Schadevergoedingsverzoek in verband met onrechtmatig besluit afgewezen.

Schadevergoedingsverzoek in verband met onrechtmatig besluit. Gelet op de datum van het besluit is de beoordeling volgens het recht zoals dat gold tot 1 juli 2013. De Raad doet zelf af. Causaal verband. Niet gebleken dat sprake is van een ernstige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van appellant. Niet aannemelijk geworden dat psychische schade is geleden. Aanbieden van excuses voor kennelijk verzuim is een passende reactie van het UWV op bij appellant ontstane onvrede.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 22-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3270

Zaaknummer: 16-7522 WAO

Rechters: M. Greebe, J.P.M. Zeijen en J. Riphagen

Advocaten: K.A. Faber en D. de Jong

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Explosie woonboot Wormer. Veroordeling voor het tot ontsteking brengen van een zelfgemaakt explosief, waardoor een dodelijk slachtoffer is gevallen en een ander zwaargewond is geraakt. Het hof behandelt de ingediende vordering tot vergoeding van schade (o.a. verlies zelfwerkzaamheid, immateriële schadevergoeding en verlies arbeidsvermogen) uitgebreid.

Het slachtoffer heeft zich in hoger beroep opnieuw gevoegd als benadeelde partij en heeft een uitgebreide vordering ingediend (zie de tabel in de uitspraak). Het slachtoffer heeft een immateriële schadevergoeding gevorderd van € 60.000. Het hof overweegt dat de hoogte van de vergoeding op grond van artikel 6:106 BW naar billijkheid geschat dient te worden en acht het gevorderde bedrag geheel voor toewijzing vatbaar. Daartoe wordt onder meer overwogen dat het slachtoffer haar linkeroog heeft verloren, diverse verminkingen in haar gezicht heeft en haar geliefde, met wie zij twee weken later zou gaan trouwen, heeft verloren. Met betrekking tot de materiële kostenposten, overweegt het hof dat bepaalde posten, zoals het verlies aan arbeidsvermogen en het verlies aan zelfwerkzaamheid, een onevenredige belasting van het strafproces vormen. Enkele andere posten kunnen wel in dit proces worden toegewezen, zoals de kosten voor lijkbezorging.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 20-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:3783

Zaaknummer: 23-001488-16

Rechters: I.M.H. van Asperen de Boer-Delescen, M.M.H.P. Houben en F.A. Hartsuiker

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het plegen van ontuchtige handelingen met twee minderjarige nichtjes. Toewijzing gevorderde immateriële schadevergoeding en vergoeding voor de kosten voor het vervangen van de sloten, omdat de verdachte toegang had tot de woning van het slachtoffer.

Allebei de slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partij. Slachtoffer I vordert een immateriële schadevergoeding van € 3.500 en een vergoeding voor enkele materiële posten, waaronder de kosten voor vervanging van de sloten van het woonhuis van het slachtoffer. De rechtbank overweegt dat de immateriële schadevergoeding geheel voor vergoeding in aanmerking komt. Met betrekking tot de kosten voor de vervanging van de sloten, wordt overwogen dat uit de bij de vordering gevoegde bijlage blijkt dat de kosten kort na de ontdekking van het feit zijn gemaakt. Het slachtoffer had bij haar ouders aangegeven thuis bang te zijn en daarnaast had verdachte een sleutel van de woning. Gelet op het voorgaande acht de rechtbank een rechtstreeks verband met de bewezenverklaarde feiten aannemelijk, zodat deze kosten ook voor vergoeding in aanmerking komen. Slachtoffer II heeft een vordering ingediend voor € 1.500 aan immateriële schadevergoeding. Deze vordering wordt geheel toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 19-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:3743

Zaaknummer: 18/930055-17

Rechters: E. Läkamp, M.A.A. van Capelle en E.C.M. Wolfert

Advocaten: A.P.E.M. Pover

Wetsartikelen: 247 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Verdachte, een voetbaltrainer, wordt veroordeeld voor het plegen van ontucht met een (bij aanvang) 14-jarig meisje. Het slachtoffer en verdachte hebben een relatie gehad. Toewijzing van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 15-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7406

Zaaknummer: 10/682256-16

Rechters: C. Laukens, A.A.T. Werner en J.W. Langelier

Advocaten: J.F. van Duin

Wetsartikelen: 248 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor meerdere brandstichtingen in familiale sfeer. Toewijzing vergoeding voor kosten overnachting wegens het dienen van herstel van de slachtoffers.

Verdachte heeft in 2016 in Hellevoetsluis meerdere malen brand gesticht in de woningen en schuren van de twee slachtoffers. De slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen enkele materiële posten, waaronder de kosten voor overnachtingen in een hotel en kosten voor het plaatsen van een camerasysteem, en een immateriële schadevergoeding van € 2.500 per persoon. De rechtbank wijst het volledige bedrag aan immateriële schadevergoeding toe. Met betrekking tot de kosten voor de hotelovernachtingen oordeelt de rechtbank dat deze kosten in beginsel niet voor vergoeding in aanmerking komen. Het gaat namelijk niet om herstelkosten en de schade staat niet in rechtstreeks verband met het strafbare feit. Echter, het gaat hier om een bijzondere situatie waarbij de brandstichtingen zijn gepleegd door een persoon binnen de familie- en vriendenkring. Daarnaast zijn er enige bedreigende sms- en WhatsAppberichten verstuurd naar de benadeelde partijen. Volgens de rechtbank is voldoende vast komen te staan dat de benadeelde partijen getraumatiseerd zijn. Het psychisch herstel van de benadeelde partijen zou daarom bij uitstek zijn gediend met de plaatsing van een camerasysteem bij het huis en de hotelovernachtingen na de dag dat brand in hun woning werd gesticht (r.o. 9.3).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7084

Zaaknummer: 10/710247-16

Rechters: G.M. Munnichs, W.J.M. Diekman en D.L. Spierings

Advocaten: L.R. Hostmann

Wetsartikelen: 157 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor onder andere poging tot zware mishandeling. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partij, nu onduidelijk is wat de stand van zaken is ten aanzien van de schade-uitkering aan de benadeelde partij naar aanleiding van de bij de verzekeraar ingediende schadeclaim.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 14-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:3564

Zaaknummer: 08/770011-17

Rechters: G.H. Meijer, S. Taalman en B.T.C. Jordaans

Advocaten: D.G. Hassink

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor bedreiging op parkeerplaats bij uitgaansgelegenheid te Rotterdam. Toewijzing € 1.900 aan smartengeld, terwijl geen letsel is veroorzaakt.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7055

Zaaknummer: 10/660148-17

Rechters: E.A. Poppe-Gielesen, P. van Dijken en J. van Dort

Advocaten: A. Jhingoor

Wetsartikelen: 282 Sr en 285 Sr

RECHTSPRAAK

Terechte registratie in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister wegens opzet tot misleiden. Niet-ontvankelijk in klacht over de inhoudelijke behandeling schade.

Consument claimt als derde-gelaedeerde materiële en letselschade van Verzekeraar ten gevolge van drie ongevallen. De onderhavige situatie valt onder het regime van bedrijfsregeling 7 op grond waarvan één verzekeraar de schade vaststelt en de verzekeraars de schade achteraf onderling verrekenen. In dit geval is een andere maatschappij dan Verzekeraar aangewezen als regeland verzekeraar. Tijdens de behandeling van de claim in verband met het ongeval op 1 mei 2015 kon niet worden vastgesteld of Consument schade heeft geleden en zo ja, als gevolg van welke van de drie ongevallen. De letselschade wordt niet vergoed vanwege het ontbreken van het causale verband. De materiële schade wordt niet vergoed, omdat Consument een onjuiste opgave heeft gedaan van de schade met de bedoeling om een (hogere) schadevergoeding te verkrijgen dan waar hij bij een juiste voorstelling van zaken recht op zou hebben gehad. Consument en zijn belangenbehartigers kunnen zich wenden tot de regeland verzekeraar om afspraken te maken over de verdere schadebehandeling. Tegen de adviezen van zijn belangenbehartigers in werkt Consument hier niet aan mee. De Commissie verklaart Consument niet-ontvankelijk in zijn vordering voor zover die betrekking heeft op de inhoudelijke behandeling van zijn schadeclaim en wijst de vordering af voor zover die betrekking heeft op de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister, de onderzoekskosten en toewijzing van een andere behandelaar.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 25-08-2017

Zaaknummer: GC 2017-571

RECHTSPRAAK

Letselschade na trap paard. Vervolg op PS 2016-0167, PS 2016-0459 en PS 2017-0401. Beslissing omtrent aanstellen verzekeringsgeneeskundige om te onderzoeken in hoeverre eiser beperkingen ervaart in de arbeid als gevolg van het ongeval. Verwijzing naar de rol.

In het vorige tussenvonnis van de Rechtbank Gelderland zijn partijen in de gelegenheid gesteld om zich uit te laten over de vraag of zij van de rapporten van de dokter en professor wensen uit te gaan en of zij de daarin als ongevalsgevolg aangemerkte klachten tot uitgangspunt nemen. Gedaagde heeft geen keuze gemaakt uit de door de rechtbank voorgedragen mogelijkheden. Gedaagde in vrijwaring heeft zich in het geheel niet uitgelaten over voornoemde vraag. Eiser wenst uit te gaan van de rapporten van de dokter en de professor (de klachten zijn het gevolg van het ongeval uit 2007 en dus is sprake van een causaal verband). Eiser verzoekt voorts de benoeming van een verzekeringsgeneeskundige. Gedaagde verzet zich hier niet tegen en daarom benoemt de rechtbank een verzekeringsgeneeskundige om te onderzoeken wat de beperkingen voor arbeid van eiser zijn en in hoeverre deze het gevolg zijn van het ongeval. De zaak wordt naar de rol verwezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:5167

Zaaknummer: C/05/284614 / HA ZA 15-335 / 167 / 512

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: E.J. Overwater en J.C. Noordijk

Wetsartikelen: 6:181 BW

RECHTSPRAAK

Bestuursrechtelijke procedure met betrekking tot nieuw besluit uitkering door Schadefonds Geweldsmisdrijven. Eiser had geen uitkering moeten krijgen in verband met het eigen aandeel in het geweldsmisdrijf. Uitkering wordt niet teruggevorderd, omdat eiser er door het instellen van bezwaar niet slechter van mag worden.

In 2016 is aan eiser door verweerder (Schadefonds Geweldsmisdrijven) een uitkering toegekend van € 5.000. Eiser heeft hiertegen bezwaar ingesteld. Eiser voerde aan dat hij veel kosten had gemaakt, waaronder medische kosten en advocaatkosten. Verweerder heeft dit bezwaar ongegrond verklaard (bestreden besluit I). Eiser heeft hiertegen beroep ingesteld. Bij besluit van 15 februari 2017 (bestreden besluit II) heeft verweerder het bestreden besluit I ingetrokken en het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit wederom ongegrond verklaard. Verweerder gaat uit van de feiten zoals die door het Gerechtshof Amsterdam zijn vastgesteld. Vast staat dat eiser als eerste geweld gebruikte door de vriend van verdachte met een mes te steken. Op grond van artikel 5 Wet schadefonds geweldsmisdrijven (Wsg) en paragraaf 1.4.1 van de Beleidsbundel Schadefonds Geweldsmisdrijven dient de aanvraag daarom volgens verweerder te worden afgewezen. Verdachte zou namelijk geen disproportionele reactie hebben gegeven op het geweld dat eiser gebruikte. De rechtbank oordeelt dat er inderdaad geen sprake is van disproportioneel geweld. Eiser dient daarom in aanmerking te komen voor 50% van de uitkering. Het bestreden besluit II kent een motiveringsgebrek, maar de rechtbank passeert dit gebrek met een beroep op artikel 6:22 Awb. Eiser is door het gebrek namelijk niet in zijn belangen geschaad. Eiser valt ingevolge de Letsellijst van het Schadefonds Geweldsmisdrijven in categorie 4, waar een uitkering van maximaal € 10.000 bij hoort. Dit is exact het bedrag dat eiser heeft gevorderd. Aangezien eiser volgens de Letsellijst maximaal een uitkering van € 10.000 kan ontvangen, is de rechtbank van oordeel dat eiser in aanmerking dient te komen voor een uitkering van 50% van maximaal € 10.000, dus € 5.000. De rechtbank stelt vast dat dit bedrag door verweerder in het bestreden besluit I is vastgesteld, zij het via een andere weg. Eiser is derhalve niet in zijn belangen geschaad.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 21-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:6920

Zaaknummer: AMS 16/6072

Rechters: H.J.M. Baldinger

Advocaten: I. Güçlü en M.K. Kanselaar-Borstlap

Wetsartikelen: 6:22 Awb

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte wordt ontslagen van alle rechtsvervolging en krijgt tbs met dwangverpleging opgelegd wegens poging tot doodslag. Toewijzing volledige vordering immateriële schadevergoeding (ad € 7.500 en € 550). Vermelding dat vordering laat is ingediend.

Verdachte slikt antipsychotica vanwege persoonlijkheidsproblematiek. Hij slikte deze medicijnen in combinatie met speed en hierdoor duurde zijn psychoses langer. Verdachte heeft in november 2016 ingebroken in een huis van een onbekende en heeft de aldaar wonende vrouw (aangeefster I) geprobeerd om het leven te brengen door haar te steken met een keukenmes van 40 cm lang. Het slachtoffer heeft kunnen ontsnappen aan verdachte en heeft in haar achtertuin om hulp geroepen. De op de gemaakte melding afgekomen politieagent (aangever I) is door verdachte bedreigd met een gas-/alarmpistool. Zowel de vrouw als de politieagent hebben zich gevoegd als benadeelde partij en vorderen immateriële schadevergoeding. De rechtbank overweegt dat de gevorderde immateriële schadevergoeding van aangever I volledig voor vergoeding in aanmerking komt. Aangeefster I heeft een uitgebreide vordering ingediend ter zake van verschillende materiële posten (o.a. parkeerkosten, medische kosten, kosten voor huishoudelijke hulp) en een vergoeding voor immateriële schade (€ 7.500). Deze vordering is vrij laat ingediend (een week voor de terechtzitting). Op zich staan de wettelijke bepalingen toe dat een vordering tot in een laat stadium wordt ingediend, maar door op een zo laat moment met een dergelijke omvangrijke vordering te komen, heeft de juridisch medewerker van Slachtofferhulp Nederland, optredend namens de benadeelde, het de rechtbank en verdediging moeilijk gemaakt zich daarop behoorlijk te kunnen voorbereiden. Toch is aangeefster I ontvankelijk in haar vordering. Het gehele bedrag aan immateriële schadevergoeding wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 30-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:7911

Zaaknummer: 15/810328-16

Rechters: M.E. Francke, K.I. de Jong en R.M. Flohil

Advocaten: J.H.E.M. Kersemaekers

Wetsartikelen: 285 Sr en 287 Sr